

RITMUL ȘI PERFORMANȚA

Autorul rîndurilor de față face deosebire între mișcarea „ritmică” și mișcarea „automată”, chiar dacă cea ritmică poartă în ea elemente de automatism și invers.

Mișcarea automată a fost definită de fiziologia idealistă drept mișcare „involuntară”, care se execută fără participarea conștiinței. Fiziologia modernă arată că aceasta este o mișcare perfecționată, atît ca execuție cit și ca economie funcțională. Ea poate reveni oricînd, în anumite condiții, o mișcare coordonată direct de conștiință, în întregul ei sau în aspectele ei particulare. Nu pu-

tem nega participarea corticalității la mișcarea automată, pentru că ea intervine în mod permanent, măcar ca element de inhibiție al reflectivității primare. A. N. Urestovnikov afirmă chiar, că trecerea la stadiul automatizării nu presupune o slăbire a analizatorilor corticali ci, dimpotrivă, duce la întărirea conexiunilor temporale, ajungîndu-se astfel la relații mai precise de interdependență între procesele de excitație și cele de inhibiție.

prof. Virgil MAZILU

(Continuare în pag. a 2-a)

RĂSPUNZĂTORIA MUNCII

Vineri la prînz, la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a avut loc festivitatea înmînării unor distincții sportivilor fruntași care s-au evidențiat la Jocurile Olimpice din Mexic. A fost decernat titlul de maestru emerit al sportului lui Viorica Viscopoleanu, Ileana Silai (atletism), Ion Patzaichin (canoe), Marcel Roșca (tir), Ion Monea (box), Nicolae Martinescu și Simion Popescu (lupte greco-romane).

Boxerul Calistrat Cufcov a primit titlul de maestru al sportului.

Pentru sportul adus la dezvoltarea atletismului de performanță, antrenorilor Ion Săter și Petre Zimbrețanu li s-a decernat titlul de antrenori emeriti.

În încheierea solemnității, tovarășul Anghel Alere, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, i-a felicitat pe sportivii și antrenorii distincți cu înalte titluri, urîndu-le noi succese în activitatea lor, menită să sporească necontenit prestigiul sportiv al patriei noastre socialiste.

COPIII ÎȘI DISPUTĂ TITLURILE LA SĂRITURI DE LA TRAMBULINĂ ÎN APĂ

Cel mai tineri săritori de la trambulină în apă își vor disputa, în cursul zilei de miercuri, titlurile de campioni naționali. Evenimentul va avea loc la bazinul Floreasca, dimineața de la ora 9,30 și după-amiază de la ora 15,30, cu participarea reprezentanților orașelor București, Sibiu, Oradea și Cluj. Vor avea loc sărîturi de la trambulină de 1 m pentru copii (băieți și fete) născuți în 1956 și mai mici și în 1954 și mai mici.

INCOTRO SE INDREAPTĂ SCHIUL SUCEVEAN ?

Vatra Dornei, un orașel cu o splendidă așezare și cu posibilități nelimitate de dezvoltare a schiului. Cine a vizitat iarna Vatra Dornei, nu poate să nu-i asemuiască așezarea cu aceea a marilor stațiuni montane din Europa.

(Din fototeca O.N.T.)

SĂ NU ACUZĂM DOAR IZOLAREA!

Cel care a cunoscut cu 10-15 ani în urmă primăvara resedintă a județului Sălaj, Zalău, va încerca revizînd-o astăzi un sentiment de totală nedumerire, constatînd dispariția aproape integrală a bazelor sportive.

A dispărut, de pildă, terenul de volei amplasat în centrul orașului, după cum nu se mai văd nici terenurile de volei și baschet din incinta fostelor internate ale școlii financiare și liceului de fete. Un alt teren de volei, situat în perimetrul liceului nr. 1, și-a încetat și el de mult existența. La C.F.R., de asemenea, a fost lăsat în paragină un teren pentru tenis de cîmp. Și la fel s-au petrecut lucrurile cu cele două arene de popice, transformate în magazii, una a cinematografului, alta a fabricii de mobilă „Steaua roșie”. Chiar și stadionul orașului n-a avut o soartă mai fericită. Sînt realități triste, care întunecă imaginea acestei pitorești oșezări de la poalele munților Mezes, în care elementul uman dominant îl reprezintă tineretul.

Noua organizare teritorial-administrativă a avut darul să stimuleze inițiativele locale. În acest sens, trebuie amintit că la Hueidin, de pildă, prin efortul conjugat al iubitorilor de sport a fost amenajată o sală de gimnastică afectată tineretului studios. La Oradea, studenții finarului institut pedagogic, împreună cu întregul corp profesoral și administrativ, au creat cel mai frumos complex sportiv universitar din țară. Într-o oșezare din județul Dolj, la Afumați, a fost amenajată, cu sprijinul consiliului popular comunal, o bază sportivă care cuprinde terenuri de baschet, handbal și volei și sectoare pentru practica atletismului. În urma inițiativei consiliului județean Ilfov pentru educație fizică și sport, care a lansat o întrecere avînd drept scop sporirea numărului amatoriilor sportive simple, în numeroase scoli și orașe au apărut terenuri pentru diverse jocuri sportive, porțiuni de gimnastică, spații pentru atletism. Iată la ce dimensiuni remarcabile se prezintă acest impuls nou intervenit în activitatea sportivă o dată cu reorganizarea teritorial-administrativă.

Toate acestea, în timp ce la Zalău, nu numai că n-au apărut construcții sportive noi, dar puținele existente au fost dezafectate.

Circumstanțe atenuante pentru această totală ignoranță a necesităților de sport ale tineretului? Nu pot exista. Totuși, unii sînt înclinați să-și scuze pe gospodarii orașului prin izolarea în care s-a aflat Zalău, pe vremea cînd era resedintă de raion în fosta regiune Cluj, prin lipsa oricărei încurajări de la centru. Cosiderăm însă că inacceptabilă această teorie a izolării cu care se încearcă, de fapt, să se escamoteze o mentalitate anacronică, în flagrant dezacord cu noul curent pulsează pretutîndeni. Pentru cine este dispus să privească lucrurile în ipostaza lor reală, adevărul este altul: acela că, în domeniul inițiativei locale, gospodarii orașului n-au întreprins nimic. Și timpul trece.

Rîndurile de față vor să fie un apel destinat să determine modificarea unei mentalități. Să nu fie acuzată izolarea, să nu se aștepte numai sprijin din afară, ci să se dovedească mai mult spirit de inițiativă și față de nevoile sportului, așa cum de altfel există pe toate celelalte planuri. Este mult?

Tiberiu STAMA

SPORT ȘI MAFIA

Un nou episod:

ACTE DE ACUZARE

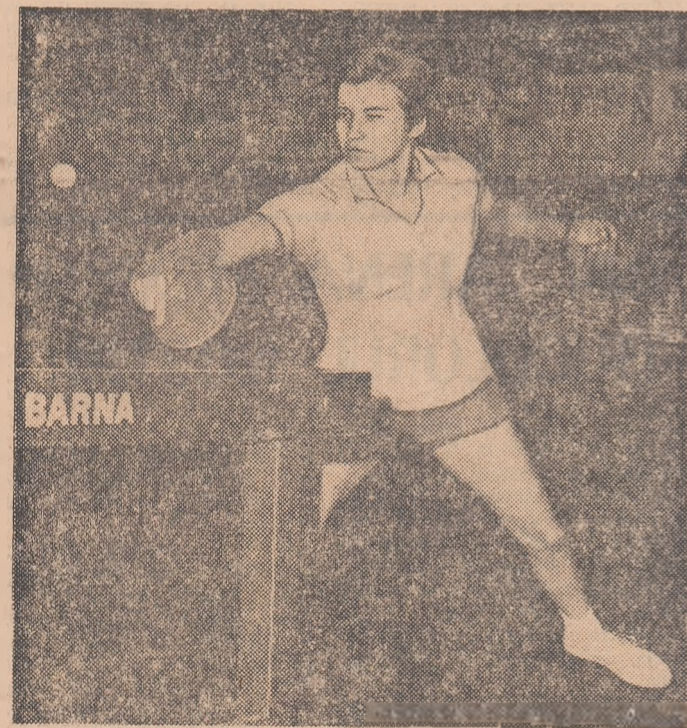
de ziaristul italian Lamberto ARTIOLI

(Citiți în pag. 4)

Ilustrație: N. CLAUDIU

AZI, LA FLOREASCA: ROMÂNIA-CEHOSLOVACIA

ILONA VOSTOVA — MARIA ALEXANDRU ÎN MECI VEDEȚĂ

MARIA ALEXANDRU

Așadar, astăzi după-amiază (ora 17,30) în sala Floreasca, o interesantă întîlnire internațională oficială de tenis de masă: cea dintre reprezentativele României și Cehoslovaciei, în cadrul „Ligi europene”. Din cîine va fi formată selecționata oaspe am văzut. Cine va da replica din partea română? Echipa este cunoscută: Maria Alexandru, Șerban Doboși, Silviu Dumitriu. Dintre cei trei, în discuție, Maria Alexandru este de departe cea mai bună, cea care se îndreaptă către cele mai înalte performanțe. De aceea, întîlnirea ei de azi cu campiona Europei, Iлона Vostova, este așteptată cu atîtă nerăbdare, cu atîtă speranță. Este sigur că ea va și să-și facă datoria în compania unei adversare extrem de redutabile (dar nu de neînvinși) și în fața spectatorilor bucureșteni, dornici să aplaude o victorie românească. Poate că Maria le va oferi această satisfacție. În orice caz, partida ei cu Vostova merită să fie văzută.

Al treilea component al formației, Silviu Dumitriu (20 de ani), deși selecționat, nu este recomandat de rezultatele de pînă în prezent. Credem însă că el va încerca să corespundă încrederii celor care l-au acordat-o (membrii colegiului central de antrenori). Însăși atelegra făcută ar trebui să constituie un stimul în evoluția lui de azi.

Ieri la prînz a sosit în Capitală echipa Cehoslovaciei, cuprinzînd pe Iлона Vostova, Jaroslav Stanek, Ștefan Kolarovics și Stanislav Benda. Solicitîndu-și părerea despre întîlnirea din sala Floreasca, Iлона Vostova, campiona Europei ne-a spus: „Partida cu formația României se anunță echilibrată, iar meciul cu Maria Alexandru va fi foarte greu pentru mine, Maria fiind o jucătoare valoroasă”.

Craioveanul Mihai Goanță (dreapta) va apărea din nou, miercuri seară, în fața spectatorilor bucureșteni, cu prilejul finalei Farul — Electroputere.

Foto: V. BAGEAC

FARUL CONSTANȚA SAU ELECTROPUTERE CRAIOVA ?

Disputele din cadrul „Cupa F.R. Box” se vor încheia miercuri seară, pe ringul din sala Floreasca. Ambele finaliste (Farul Constanța și Electroputere Craiova) așteaptă cu emoție partidele decisive, în speranța că-și vor adjuca trofeul pus în joc. De la Craiova aflăm că vor sosi 500 de aprig susținători care, așa cum au făcut-o și altădată, sîntem convinși că nu se vor... menaja de loc, nici acum. Arbitrul Mihai Voiculescu ne spune că cei 500 de turiști vor duce cu siguranță „Cupa”, în triumf, la Craiova. Pe de altă parte, antrenorul constanțean, Adrian Teodorescu, ne-a pronosticat că sigură victoria pugiliștilor de la Farul.

Deci, meci nul la capitolul optimism. Motiv care ne determină să credem că vom asista la meciuri dinseși, spectaculoase. Cîntarul boxerilor va avea loc miercuri dimineață, la sala Floreasca. Antrenorii echipelor finaliste își vor alcătui formațiile, din

Copiii erau preocupati încă de la intrarea în școală de procurarea schiurilor. Cei din clasele primare își confecționau schiurile cu ajutorul profesorilor-maștri, la orele de timp liber, iar cei din clasele mijlocii și superioare, cu ajutorul părinților sau al prietenilor mai în vîrstă. Necunoscînd meșteșugul curbării schiului, copiii adăugau la capătul tălpii o bucată de sită. Din 1938, a început să fie folosit procedeul de îndoire prin fierbere, aburire și foc.

La Vatra Dornei, echipamentul a evoluat oarecum în pas cu ce se vea nou în schiul internațional. La șate, însă, copiii coborau pantele abrupte în cămășile naționale albe care unșori futururau în jureșul alunecării, iar alții înghețau și deveneau ca scoarța.

ÎN 1934 PE DEALUL NEGRU

Prin 1934, probele alpine intruneau la start un mare număr de concurenți care se întrecuau pe Dealul Negru, la trambulină și pe Runcu, unde se aflau puține accesibile tuturor categoriilor de schiori. În 1932 au fost construite o trambu-

lină mică și una mijlocie, iar peste puțînă vreme s-a trecut la amenajarea trambulinei mari. La construcția trambulinei mari, A FOST SOLICITAT AUSTRIACUL NOBERT APPELT CARE A FĂCUT PROIECTUL ȘI A ACORDAT ASISTENȚA TEHNICĂ.

Cea mai bună săritură realizată în acei ani a fost a tînărului Alfred Armbruster: 47,5 m.

Principalele unități care au deservit regiunea Dornelor pentru schi au fost Societatea sportivă Dorna, O.N.T. și Corpul vîntătorilor de munte. Aportul vîntătorilor de munte, consta îndeosebi în dotarea cu schiori. NUMAI ÎN IARNA 1938—1940 AU FOST ÎMPRUMUTATE DOUA VAGOANE DE SCHIURI CARE AU FOST ÎMPARTITE TÎNERILOR DIN REGIUNE.

Pentru stimularea activității schiurilor și ridicarea tehnică a acestora, se organizau concursuri între civili și militari, atît la probe alpine, cit și la cele nordice.

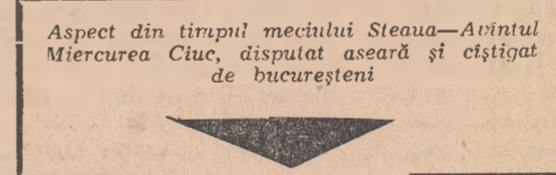
(Continuare în pag. a 2-a)

BOXERII DINAMOVIȘTI ÎN ITALIA

NICOLAE PĂPĂLĂU — APLAUDAT LA „SCENĂ DESCHISĂ”

CIVITANOVA (prin telefon). Dinamoviștii au cîștigat foarte greu meciul cu puterica selecționată a regiunii Ancona, cu scorul de 10—8. Tînărul Nicolae Păpălău a fost cel mai aplaudat pugilist al galei, tenacitatea cu care a luptat amintindu-ne de campionul olimpic de la Melbourne, Nicolae Linca. Păpălău l-a învins categoric pe puternicul D'Orazio, victoria fiindu-i atribuită în unanimitate. Au lăsat, de asemenea, o excelentă impresie Constantin Crudu (în compania experimentatului boxer din Bologna, Emilii, care în curînd va trece la profesionalism), Petre Ganea și Pascuale Iuga. Acesta din urmă, deși a fost avertizat în prima repriză, l-a pus apoi de seor în dificultate pe Sorangelo. Celelalte rezultate: C Ghiță egal cu Smerilli; Pîrba b. ab. 3 M. Dumitrescu; Traversaro b.p. M. Constantin; I. Olteanu egal cu Menchi. Primele rezultate le-am publicat în numărul nostru de ieri.

Petre EPUREANU arbitru internațional

Aspect din timpul meciului Steaua—Avîntul Miercuria Cluj, disputat seară și cîștigat de bucureșteni

PROMIȚĂTOAREA ANIMAȚIE DIN CAMPIONATUL DE HOCHEI S-A STINS...

Furtuna din primele două etape ale turnului acestei s-au înlînit în ziua precedentă, furnizînd atunci o partidă de un dinamism rar văzută în acest campionat și în care — după o luptă acerbă — s-a consemnat un rezultat de egalitate. Să înclinăm a crede că eforturile depuse în etapa anterioară și-au spus ieri cuvîntul? Ar fi o explicație. Dar în nici un caz singura. Deoarece, ca și în manșa primă, echipele fruntașe încep, o dată cu apropierea partidelor decisive, să-și menajeze forțele. Ceea ce ieri s-a văzut pregnant atît în felul în care a evoluat Agronomia Cluj, cit și în modul în care s-au mișcat jucătorii de la Steaua. Aceasta ar fi cea de a doua explicație a victoriei comode înregistrate în jocurile etapei a treia.

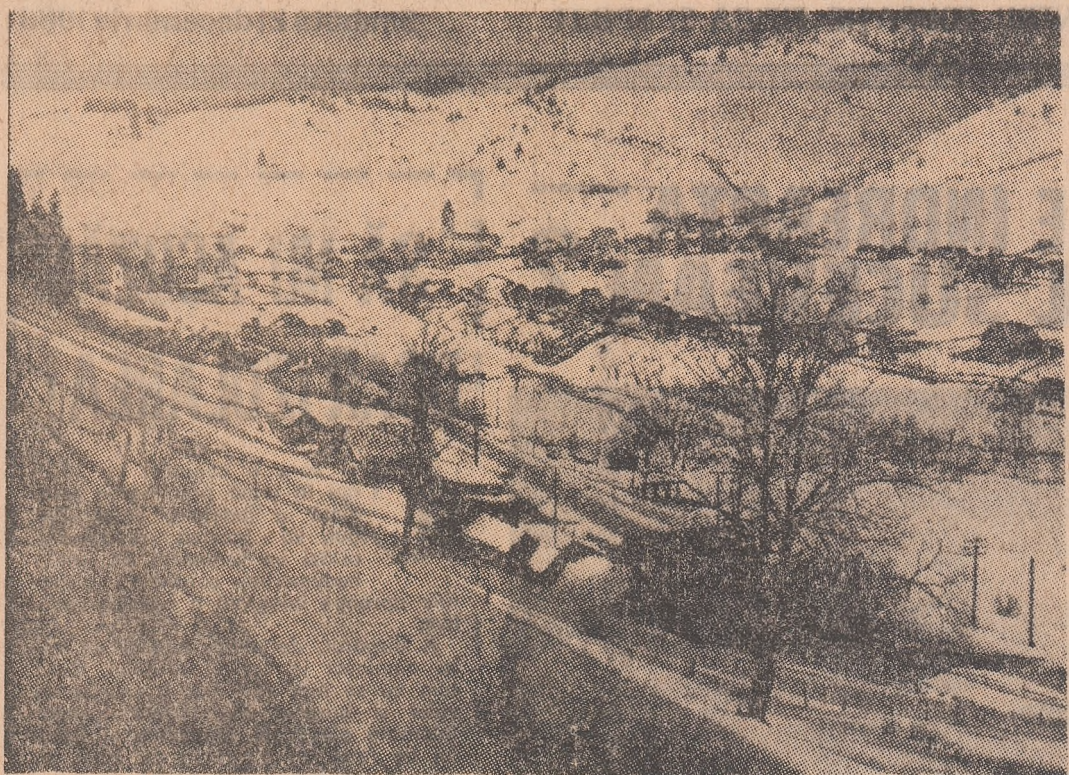
M. Cluj în cel de al doilea s-au înlînit în ziua precedentă, furnizînd atunci o partidă de un dinamism rar văzută în acest campionat și în care — după o luptă acerbă — s-a consemnat un rezultat de egalitate. Să înclinăm a crede că eforturile depuse în etapa anterioară și-au spus ieri cuvîntul? Ar fi o explicație. Dar în nici un caz singura. Deoarece, ca și în manșa primă, echipele fruntașe încep, o dată cu apropierea partidelor decisive, să-și menajeze forțele. Ceea ce ieri s-a văzut pregnant atît în felul în care a evoluat Agronomia Cluj, cit și în modul în care s-au mișcat jucătorii de la Steaua. Aceasta ar fi cea de a doua explicație a victoriei comode înregistrate în jocurile etapei a treia.

Desigur meciurile nu au fost de totul și cu totul lipsite de „istoric”. Atît în prima întîlnire, cit și în cea de a doua, reprizele secundare, în special, ne-au oferit prilejul de a asista la un joc ceva mai animat, cu scurte dar intense perioade de dominare, care au alternat de la o parte la cealaltă. În aceste momente, valoarea spectaculară a celor două întîlniri a crescut. Dar asemenea satisfacții rapide nu au mulțumit. Spectatorii, cum spunem, au găsit însă soluții pentru ca timpul să treacă mai repede, în timp ce noi, rămînd totuși mai mult atașați hocheiului, am putut constata că, în ciuda lungilor momente de acalmie, toți jucătorii de la Steaua și Agronomia Cluj se prezintă într-un evident progres, manifestînd, poate mai mult ca nicodată aspirații să lupte cu succes pentru locul

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

INCOTRO SE INDREAPTA SCHIUL SUCEVEAN?

Și la Iacobeni amatorii de schi sînt împinși de un peisaj minunat și găsesc pante accesibile tuturor (Din fototeca O.N.T.)

Nu exagerăm cu nimic afirmînd că în județul Suceava natura oferă iubitorilor de schi tot ceea ce doresc. Pante abrupte sau line, creste ascuțite sau vîrfuri rotunjite, zăpadă din belșug, de obicei din noiembrie pînă spre jumătatea lui aprilie, toate fac din acest ținut un rai al schiorilor. Rarăul, Giumalău, Ouzorul, Dealul Negru, Runcul, Bodea sînt doar cîteva din masele deosebit de atractive, de un pitoresc rar întîlnit, iar dealurile domoale, între care sau pe care sînt așezate satele județului, completează de minime armonia montană suceveană. Călătorind pe Valea Dornei și a afluenților, pe Valea Bistriței și Valea Putnei, drumețul vede ridicîndu-se în stînga și în dreapta, ivindu-se în față sau rîmînd în urmă, nămuți semeși ale unor pante coboară vertiginos sau domol pînă la marginea apei.

Sînt folosite, însă, aceste minunate daruri făcute sportului schiului? Sînt exploitate în folosul tineretului? Cunoaște schiul dezvoltarea pe care ar trebui să o aibă într-un ținut în care predomină muntele? Din păcate, răspunsul este negativ, iar cele publicate în această pagină constituie nu numai o reflecție a celor constatate, ci și un semnal asupra celor ce ar trebui făcute pentru ca județul Suceava să reprezinte pentru schiul românesc, ceea ce s-ar cuveni.

De acasă la școală, pe schiuri. Doar atît?

Bătrînii își amintesc cu duioșie cum zburau, peste omătul proaspăt nins, cu doagele prinse de opinci. Așa se practica schiul în satele montane ale județului Suceava, la Panaci, Neagra Șarului, Șarul Dornei, Iacobeni, Cîrlibaba s.a. Anii au trecut, însă, și copiii de atunci au acum nepoți. Multe s-au transformat în viața satului. Un lucru a rămas neschimbat: în satele amintite, ca și în multe altele, mijlocul de locomotivă cel mai des folosit și, în același timp, cel mai iubit în timpul iernii, este reprezentat de schiuri. Vezi și acum copiii ieșind din căsuțele aninate parcă pe câte un vîr de deal, pornind vertiginos spre școală. Nu însă pe doage, ca acum 20 de ani. Schiurile fabricate la C.I.L. Rechin sau micilele de mîiestrie de un bătrîn, care n-a uitat mesesiul, îi poartă pe niște pitești, prin hîtoape, în adînc să plutească lănsupra zăpezilor care cad din abundență prin partea locului. Acum, copiii pe schiuri sînt, însă, mai puțini. Și aceasta nu pentru că nu s-ar găsi schiuri. Ba, dimpotrivă. La magazinele de sport din Suceava, Vatra Dornei sau Cîmpulung pot găsi orice fel de schiuri, pentru adulți sau copii. Dar, cîți dintr-un sătenii pot veni la oraș să cumpere schiuri pentru odrasle? Și, apoi, schiurile, legăturile, bocancii, toate trebuie încercate. Nu ar fi mai simplu ca magazinele cooperative de consum din comune să aibă și toate cele necesare practicării schiului? Cîți de usor i-ar veni locuitorilor din comune să dăruiască copilului o pereche de schiuri?

Sumeam că acum copiii pe schiuri sînt mai puțini decît acum 20 de ani. Din păcate, nu numai din cauza greutății de a le procura. Dăscălii, cei ce ar trebui să se ocupe nu numai de hrana spirituală a elevilor, preferă călătoria sîmbetului din clasă, se mulțumesc să-i scoată între sîrurile de băneși și să le indice executarea unor exerciții de gimnastică, mișcări, într-adevăr, dar nu pe măsura practicării sportului în aer liber. Și cîți de frumoasă erau lecțiile de educație fizică atunci cînd copiii învățau să schieze, făceau întreceri pasionante de săniuș sau „războaie” teribile cu bulgări de zăpadă. Ca să nu mai vorbim despre concursurile sătești de schi, altădată ocupînd un loc de seamă în preocuparea duminicală a localnicilor, acum complet date uitării.

La toate acestea forurile diriguitorilor ale sportului sucevean nu au nimic de spus? Experiența fericită a caiaconae făcută cu lipovenii nu inspiră pe nimeni?

NUMAI TRADIȚIE?

Pe bună dreptate, sucevenii se laudă cu tradiția schiului local. Tradiția și gloria devin însă efemere dacă nu se luptă pentru menținerea lor, dacă întregul angrenaj al activității nu ține pasul cu evoluția firească ce determină progresul unui sport. Or, în județul Suceava, în domeniul schiului lucrurile stau acum 20-30 de ani și, în unele privințe, mai prejos. Concret, trambulinele construite la Vatra Dornei de-a lungul anilor (ultima acum 10-12 ani) s-au degradat și cu timpul au devenit doar o amintire, pîrtiile sînt aceleace de ani și ani de zile (naturale și cu prea mici contribuții pentru a fi modernizate), în toate masele sînt doar două cabane (Rarău și Giumalău), evident insuficiente ca număr și capacitate pentru a crea condiții de găzduire doritorilor de a practica schiul, poligonul din Vatra Dornei, construit acum 4-5 ani, a fost dat uitării. Drumurile de acces spre cabane sau spre locurile de schiat nu permit decît străbătarea lor cu piciorul. Doar spre Rarău se află un străvechi drum carosabil care, însă, la prima ninsore sau la primul îngheț, devine impracticabil. Ca să nu mai vorbim de mijloacele mecanizate de urcat, fără de care nu mai poate fi închipuit schiul modern, dar care, în județul Suceava, lipsesc cu desăvîrșire. Progresul s-a făcut în ceea ce privește cantitatea și calitatea schiurilor, dar ce folos că prețul lor este încă ridicat, iar în comune ele nu ajung, deși este binecunoscută pasiunea sătenilor din împrejurimi pentru schi.

Se spune în județ că lucrurile stau astfel deoarece federația de schi a neglijat activitatea de pe aici. Să fim serioși, însă. Poate o federație, oricîtă bunăvoință ar avea, să conducă, să organizeze și, mai ales, să dezvoltare, activitatea schiului din toate centrele montane?

Oare federația a construit schiiliftul de la Muntele Mic sau cele de pe Mogoș, numai federația determină pulsul intens al activității din Brașov, de pe Valea Prahovei, de la Semic sau de la Păltîniș?

Lamentările, dar mai ales așteptările, nu-și au rostul. Ci numai faptele așa cum sperăm să devină intențiile O.N.T. Suceava care are în plan construcția unui teleferic pe Rarău, amenajarea unui schiilift pe același masiv, sporirea capacității cabanei Rarău pînă la 200 locuri. Dar numai O.N.T. poate contribui la mărirea zestreii cuvenite schiului? În județ sînt zeci de întreprinderi forestiere, cu școli profesionale, la Cîmpulung există un liceu militar cu o veche și frumoasă tradiție în domeniul sportului, la licee și în școlile generale sînt zeci de profesori și învățători care pot da și ei un sprîjin serios la dezvoltarea acestui sport.

De ce tîte nu se pot face într-un ținut creat parcă pentru schi? Tradiția nu este oare suficient de grăitoare asupra celor realizate în trecut? Sîntem convinși, și faptele au demonstrat-o de atîtea ori, că tradiția, fie ea cît de puternică, se pierde fără permanența unor investiții de muncă și pasiune. Și ar fi păcat...

DINTR-O MONOGRAFIE A SPORTULUI DORNEAN

(Urmare din pag. 1)

PRIMUL CONCURS INTERNAȚIONAL

În 1937, la inițiativa asociației schiorilor moldoveni, la Vatra Dornei a fost organizat un concurs internațional de sărituri la care au luat parte schiori români, polonezi și cehoslovaci. Cu acest prilej, au fost efectuate sărituri în dublu.

În perioada de iarnă, în mai toate comunele plaișii Vatra Dornei Societatea sportivă Dorna și filiala O.N.T. organizau centre de schi (la Șaru, Candreni, Iacobeni, Panaci, Neagra, Cîrlibaba etc.).

În orașul Vatra Dornei, cursurile de schi erau conduse de instructorii trimiși de Federația română de schi, printre care s-a aflat și campionul național A. Munteanu. Din rîndul schiorilor dornei, s-au ridicat instructorii care, la rîndul lor, l-au învățat pe alții să practice acest sport (Ambrozie Pîndetă, Patrieț Odoceanu ș.a.).

Pentru popularizarea schiului în rîndul tineretului școlar, Societatea sportivă Dorna și O.N.T. au organizat, acum 30 de ani, concursuri anuale, printre care unul denumit concursul „Dogariilor” (pentru copii pînă la 11 ani și pentru copii între 11-14 ani). La aceste întreceri luau parte mai ales copiii care nu aveau mijloace materiale pentru procurarea schiurilor și regulamentele și își improvizau schiurile din doage. Celor mai buni „dogari” li se acordau ca premii schiuri.

Un alt sport practicat ani de-a rîndul la Vatra Dornei a fost bobul. Pîrtia, construită în iarna 1932-1933, măsura 1.650 m, cu o diferență de nivel de 250 m (de la jumătatea Dealului Negru, pînă în Paro). Urcarea bobului se făcea la început de către echipe și mai tîrziu cu caii. În anii 1934-1936, la antrenamentele de bob participau 25 de sportivi care se întreceau cu regularitate în concursuri atractive. Pîrtia a durat 10 ani fiind lăsată apoi în părăsire.

Concursurile de schi, bob și patină erau urmate de un număr public care petrecea, astfel, fiecare sîmbet de săptămîna în aer liber. La sosirea schiorilor, fanfarele unităților militare îi întâmpinau pe concurenți cu marșuri chior dacă cei ce soseser nu erau printre fericiiți clasafii în fruntă.

Un grup de concurenți la o întrecere a „dogariilor”, în anul 1934.

Materiale redactate de D. STANULESCU

RITMUL ȘI PERFORMANȚA

(Urmare din pag. 1)

În cele ce urmează ne vom referi numai la ritmurile uniforme de lucru, făcînd abstracție de noțiunea de automatism.

Indiferent de natura lui — fiziologică sau psihologică — ritmul se caracterizează prin constanța și simetria repetărilor și poate fi tradus prin ceea ce cunoaștem sub numele de cadență, tact, măsuri, tempou etc.

Este de neîngăduit că — în general — ritmul provoacă, pe o anumită perioadă de timp, o stare plăcută, de beatitudine, de inefabilă euforie.

Cum se explică acest fenomen? Dacă un eveniment așteptat se produce chiar în momentul prevăzut, avem o satisfacție asemănătoare cu înfîlțirea cu o persoană sau lucru cunoscut. Chiar și la copiii de cea mai fragedă vîrstă, mișcarea ritmică produce o deosebită plăcere. Ritmul este, în fond, o transpunere în cadente, o repetare, o reînălțare cu un lucru cunoscut, care îți produce un sentiment plăcut. Francezii numesc fenomenul acesta „la sensation du déjà vu”, exprimînd prin această bucuria revederii.

Mișcarea ritmică are, dintr-un anumit punct de vedere, avantajele ei, oferind posibilități de execuție mai plăcute, mai puțin obositoare, o concentrare nervoasă mult diminuată. În excelența sa lucrare „ARBEIT UND RYTHMUS”, Karl Buchner demonstrează că obosela crește direct proporțional cu complexitatea solicitărilor neuromusculare și el atribuie această creștere, în special, necesității concentrării atenției asupra propriilor noastre gesturi. Este evident, conchide el, că cu cît ritmul mai mult activitatea noastră neuromusculară, cu atît mai puțin se îndepărtează pragul oboselii. Omul își desfășoară în mod ritmic aproape toate activitățile care necesită repetarea mișcării în aceeași formă, amplitudine și intensitate. El merge în ritm, cosește ritmic, taie lemnele cu ferăstrăul ritmic, își freacă dinții ritmic cu periuța de dinți, ritmic își lustruiește pantofii etc.

Ritmul este — din acest punct de vedere — o expresie a economiei de efort în baza căreia este posibilă prelungirea activității pe o perioadă mai lungă de timp. Această economie se bazează pe legea „efortului minim” care, din păcate, nu-și dovedește aplicativitatea în sportul de performanță și nici chiar în practicarea exercițiilor fizice cu caracter profilactic sau curativ. Dacă în activitatea profesională această manieră de lucru are imensă valoare practică, în antrenamentul sportiv, făcut în vederea atingerii performanței, ea devine periculoasă și tînde să atingă rezultate contrare celor urmărite. În sport, pentru obținerea perfor-

TĂCEREA

Acum vreo două săptămîni, cititorii „Sportului” au luat cunoștință, cu amărăciune și stupeoare, de unele aspecte ale activității extra-sportive a fotbalistului Dobrin. Faptele relatate — firește, într-o formă publicabilă — vorbesc de la sine. Deși ne mai ajunseseră la urechi, în diferite împrejurări, vești nu tocmai plăcute în legătură cu aceeași persoană, mărturisesc că de astădată m-am îngrozit! Așadar, sub ochii noștri — mai bine zis, ai aceluia care ar trebui să vadă și să acționeze în consecință — una din vedetele (vai!) gazonului, un băiat de douăzeci și ceva de ani, poate alinaea atît de jos încît tînde să se identifice, nu printr-un detaliu accidental, ci prin întreaga sa conduită, cu deseurile societății. Această frumoasă evoluție se desfășoară — băgați de seamă — în cadrul unui club important, într-un oraș de frunte al țării, iar jurnicul erou face parte, de o bună bucată de vreme, din lotul reprezentativ.

Gravitatea situației nu dispensează, croi, de sublinieri și comentarii: cît despre explicații (Cum se cu puțină? Cine răspunde? Unde-i rădăcina răului?) — ele sînt conținute, după părerea încă, după relatarea tăcere care s-a aternut și dăruie încă, după relatarea celor întimplale la Pitești, acum vreo două săptămîni. Conducerea clubului F.C. Argeș face milc, face și federația, face — firește, din spirit de solidaritate — și vinevatul direct, faimosul senator de drept al echipei naționale. În mod normal, s-ar fi convenit să se ia și să se comunice fără întîrzieri o măsură dintre cele mai drastice, pilduitoare atît pentru cel în culpă, cît și pentru eventualii prozeliti. În mod normal, ezitarea, tergiversarea, oculisurile n-ar fi avut ce căuta, în contextul împrejurărilor amintite. În mod normal...

Iată, însă, că s-a lăsat tăcerea, o tăcere absolut anormală, care ne irită nu doar timpanele, dar, mai ales, inimile. Tăcerea aceasta mi se pare, de altfel, mai grăitoare decît orice explicații și argumente.

Don DEȘLIU

FINALA „CUPEI U.G.S.R.” ȘI A ȘCOLILOR PROFESIONALE LA HALTERE

Azi și mîine, la Brașov, are loc finala „Cupei U.G.S.R.” la haltere pe echipe, la care participă 120 de sportivi din toată țara. Concomitent, se desfășoară și finala la haltere a școlilor profesionale din M.I.C.M.

UNDE MERGEM?

- AZI**
- ATLETISM:** Sala Floresca II, de la ora 17: Concurs studențesc de triatlon; de la ora 18,30: Concurs pentru săritorii cu prîjină.
- BASCHE:** Sala Progresul, de la ora 15,15: IEFIS II — Volnja București (f), Volnja — IEFIS II (m), Progresul — Universitatea București (m), Școlarul — Sc. Sportivă Ploiești (f), Arhitectura — Universitatea București (f) — meciuri în cadrul diviziilor B.
- TENIS DE MASA:** Sala Floresca, de la ora 17,30: România — Cehoslovacia în cadrul „Ligii europene”.
- MÎINE**
- VOLEI:** Sala Floresca, de la ora 8,30: Medicina — Farul Constanța (f), Rapid — Dinamo București (f), Dinamo București — Steaua (m) — jocuri din cadrul ultimelor etape a turnulei în divizia națională A.
- ATLETISM:** Sala Floresca II, de la ora 9: Concurs cu participare deschisă.
- NATAȚIE:** Bazinul Floresca, de la orele 9,30 și 15,30: Finalele campionatului național de sărituri pentru copii.
- MÎINE PE MICUL ECRAN**
- Ora 13: transmisie din sala Floresca — aspecte din meciul de volei masculin Steaua — Dinamo București.
- Ora 15,35: retrospectivă olimpică — Grenoble 1968: filmul Olimpiadei albe.
- Ora 19,20: emisiunea telesport.

PE CATARGUL OLIMPIC DIN „ARENA MEXICO” A FOST PREZENT ȘI TRICOLORUL NOSTRU

Ultimul sunet de gong din totalul celor o mie cinci sute optzeci și nouă care s-au auzit pe parcursul celor 25 de reuniuni desfășurate la Arena Mexico, în cadrul turneului olimpic de box, a marcat, o dată cu înfișul acestui adevărat maraton pugilistic, și o relaxare în rîndurile celor care, îndeplinindu-și atribuțiunile, au urmărit nu mai puțin de 301 meciuri, care au reprezentat cea, 40 de ore și 30 de minute de box efectiv.

Se poate spune că pentru medaliile olimpice la turneul de box desfășurat în țara noastră s-au dat într-adevăr și (ceea ce este mai puțin plăcut) s-au primit multe și zdravene lovituri!

Dar relaxarea despre care aminteam a constituit numai un „respiro”, fiindcă imediat după decernarea ultimei ramuri de mîslin și a ultimelor medaliilor celor care s-au clasat pe primele locuri la categoria grea, pronosticurile, presupunerile, surprizele și confirmările au fost înlocuite de cea interesată (organizatori, antrenori, arbitri, gazetari, sportivi) cu alte elemente care se deosebesc de primele esențial: se judecă, se analizează și se dezbate... la rece!

Atmosfera caldă, încălzită chiar, din ringul olimpic și din jurul acestuia, a fost înlocuită cu cea mult mai calmă a săliilor de antrenament, a încăperilor în care se proiectează filme retrospective, a birourilor în care se analizează comportări și se trag concluzii, a sediliilor raționale unde, oricum în mai multă liniște, se întocmesc bilanșuri, se extrag date statistice, se comentează performanțele și se expun păreri despre ce a fost și ce va fi.

Sîntem convinși că se va consuma multă cernelă în încercări de explicații, obiective și competente, atît în privința bunelor rezultate obținute cît și a unor deficiențe, privite sub toate aspectele, care au generat surprizele sau comportările și rezultatele slabe.

Se va vorbi multă vreme de faptul că primele medaliile olimpice ale Venezuelei, Ugandei și Camerunului au fost obținute de boxeri țării respective, că Mexicul, ca țară gazdă și participantă cu sportivi la toate probele J.O., datorează boxerilor aproape jumătate din totalul medaliilor cîștigate (ceea ce este valabil și pentru țările întregii Americi Latine), că aspectul de „criză” la categoriile mari a început să se manifeste și în schina S.U.A., care de data aceasta nu a mai putut prezenta boxerii de talia unui Floyd Patterson, Cassius Clay sau Joe Frazier, precum și de multe alte aspecte remarcate și reținute în intimitatea creată

în jurul ringului de box de la Arena Mexico.

Ceea ce ne bucură pe noi este faptul că printre rîndurile ce se vor scrie, printre numele de boxeri remarcăți și medaliații la J.O. din Mexic, se vor afla și doi reprezentanți ai pugilistului din țara noastră, care prin comportarea lor legată de vîrsta pe care o au (Mogea, 28 de ani, medalie de argint; Cuișov, 19 ani, medalie de bronz), atrag atenția asupra faptului că boxul românesc a avut, are și va avea demni reprezentanți.

Vorbind despre acest succes care, în cadrul bunelor comportări a întregii noastre delegații sportive la această ediție a J.O., a contribuit la cunoaște-

la alta a J.O. nu se repartizează în mod uniform la cele 11 categorii de greutate, unele dintre acestea (muscă, semigreă) marcînd chiar o tendință de scădere a numărului de participanți, dar rămîne ca aspect îngrijorător posibilitatea de a încadra în viitor turneul de box, în condiții optime de desfășurare, în perioada de timp a J.O.

În Mexic, din prima pînă în penultima zi s-au desfășurat cîte două reuniuni (12-13 meciuri în medie), galele de box depășind ca durată competițională toate celelalte discipline sportive.

În plus, la unele categorii de greutate (54 kg, 60 kg, 63,5 kg),

din acest an a J.O., ca și la edițiile precedente de altfel, au cucerit majoritatea medaliilor, în comparație cu celelalte continente.

Chiar în situația cînd prin acceptarea criteriului geografic s-ar prevedea un număr mai mare de boxeri europeni pentru a participa la turneul final, acestia urmînd să fie stabiliți prin organizarea unor turnee „zonale”, soluția nu apare cea mai indicată.

Se discută, de asemenea, posibilitatea ca la stabilirea dreptului de participare în finalele J.O. să se ia în considerație și rezultatele obținute la campionatele europene, în „Cupa Europei” și chiar în întîlnirile amicale interțării. De aici, necesitatea acordării unei atenții sporite pregătirii și participării la aceste competiții și întîlniri bilaterale, căutării permanente a posibilităților de depistare și formare de boxeri la toate categoriile de greutate, cu valoarea la nivelul cerințelor de reprezentare a culorilor țării.

Boxulul nostru îi sînt necesari înlocuitorii, cel puțin de aceeași valoare, pentru categoriile la care au activat Linca, Dobrescu, Fiat, Negrea, Ciobotaru și Mariuțan, urmați de Ciucă, Gîju, Monea și de alții cîțiva.

Selecionarea unei echipe reprezentative presupune, în mod normal, existența la fiecare categorie de greutate a cel puțin 2-3 boxeri de valoare apropiată, dar această valoare să fie la nivelul cerințelor pe plan internațional; numai în felul acesta se stimulează îndemnul la pregătire, la perfecționare, la ambiție sportivă.

Atîta vreme înșă cît antrenorii noștri se declară mulțumiți cu formarea, la perioade foarte mari, a unor „singularități” ca Zilberman, Cuișov, Nedelcea, Ivan și alții cîțiva, nu putem vorbi de preocupare deosebită, de contribuție adusă, pe măsura posibilităților, la obținerea unor succese mai mari pe plan internațional.

Se poate afirma că cele două medaliile olimpice cucerite de boxerii noștri la Ciudad de Mexico reflectă în bună măsură și străduința din ultima vreme a federației de box de a îmbunătăți unele aspecte în organizarea activității și pregătirii la nivelul loturilor naționale, al secțiilor de box din întreaga țară. Exigența față de rezultatele acestora trebuie însă să fie mai mare, cel puțin pe măsura eforturilor care se depun și a posibilităților pe care le au antrenorii noștri, atît din punct de vedere al pregătirii lor profesionale, cît și al condițiilor de antrenament, care le sînt îmbunătățite permanent.

MEXICO 68 COMENTARIILE OLIMPICE

rea și aprecierea mișcării sportive din România, nu putem însă trece cu vederea unele slăbiciuni manifestate în comportarea celor nouă reprezentanți ai boxului nostru. Analiza obiectivă și realistă va conduce la necesitatea unor măsuri care, în esență, să contribuie la obținerea, în viitor, a unor rezultate mai valoroase.

La Arena Mexico, tricolorul nostru a fost prezent de două ori pe catargul țării lor de boxeri, cel mai bun. Este foarte bine! Și, totuși, în numele unei realități care se manifestă prin condiții superioare de pregătire, prin dorința și posibilitatea de afirmare a boxerilor noștri, prin munca pricepută și marcată de inițiativa ale federației de box, ale specialiștilor, se poate afirma că drapelul țării noastre poate și trebuie să-și unduiească faldurile și pe cel înalt catarg al sălii în care se va desfășura turneul de box al viitoarelor J.O.

Ultimile ediții ale Jocurilor Olimpice au confirmat faptul că turneele de box se desfășoară cu un număr de participanți în continuă creștere.

Astfel, analizînd numărul boxerilor la edițiile 1956, 1960, 1964 și 1968 ale J.O. se remarcă o rată de creștere de 15-20% de la o ediție la alta. În condițiile introducerii din acest an a noii categorii „semimuscă” și a unei participări din ce în ce mai numeroase, în marile competiții din ultima vreme, a mulțor țări africane și asiatice, este de prevăzut că se vor atinge cifre și mai mari.

Este adevărat că acest surplus de boxeri de la o ediție

pentru ca un boxer să ajungă la o medalie olimpică a trebuit să susțină și să cîștige, într-o perioadă relativ scurtă, nu mai puțin de 4-6 meciuri.

Se ridică în acest caz probleme, atît din punct de vedere organizatoric, cît și al capacității de efort și de rezistență a boxerilor.

Alăturînd acestor aspecte și pe cel al sporirii posibilității de rînire a boxerilor, o dată cu creșterea numărului de meciuri pe care trebuie să le susțină, și de aici imposibilitatea valorificării potențialului unor sportivi (cum a fost cazul lui Monea, Espinoza-Cuba și Novikov-U.R.S.S.), s-a impus necesitatea discutării acestor stări de lucruri la nivelul conducerii Asociației Internaționale de Box Amator (A.I.B.A.) și în mod normal au apărut și unele propuneri, toate pornind de la ideea limitării numărului de boxeri participanți la J.O. și selecționării acestora prin turnee preliminare.

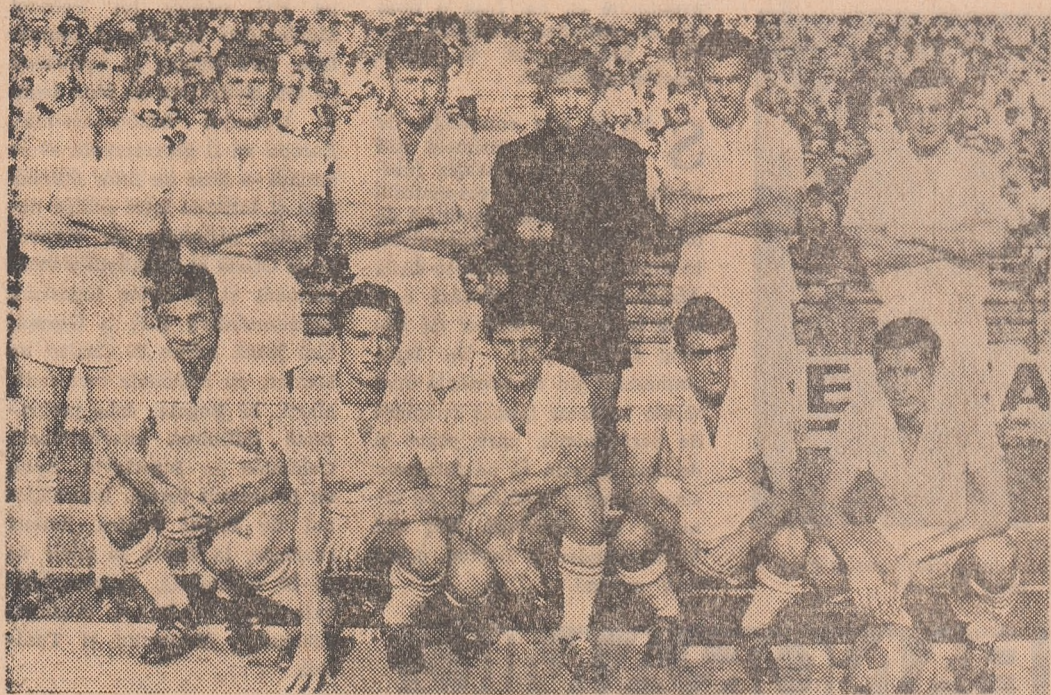
Însă modul de organizare a acestor turnee preliminare a declanșat discuții, deocăndată neoficiale, care trebuie să pre-ocupe forul nostru de specialitate, astfel încît să-și poată expune și susține punctul de vedere. În raport cu obiectivitatea și echitatea soluției care eventual va fi adoptată.

În plus, federația de box va trebui, încă de pe acum, să se gîndească la soluții legate de formarea și pregătirea componenților echipei reprezentative, în funcție de măsurile ce pot fi luate de forul internațional.

S-a discutat, printre altele, criteriul geografic în alcătuirea grupelor preliminare. Această măsură i-ar dezavantaja net pe boxerii europeni, care la ediția

„SECRETE DE FABRICAȚIE“

— Insemnări de la ședința de analiză a echipei U. T. A.

U. T. Arad. In picioare: Petescu, Birău, Bakoș, Gornea, Pojoni, Czako. Jos: Lereler, Domide, Axente, Moț, Șchiopu.

Campiona de toamnă, potrivit unei expresii cu destul de largă circulație, în ultimii ani, în limba sportivă, U.T.A. — echipa Uzinelor textile din Arad — a luat o bună opțiune și asupra titlului de campioană națională. Ea va relua lupta, la primăvară, de pe poziții din care mai avansate, creșterea ați de cele 3 puncte care o separă de cea de a doua clasată, Universitatea Craiova (3 puncte ce s-ar putea transforma în... 5, chiar din prima etapă a returului, meciul direct dintre cele două echipe jucându-se astăzi, la Arad), și de avantajul substanțial lăsat asupra lui Dinamo București, adversarul din umbră, periculos în orice situație, datorită experienței și valorii jucătorilor săi.

mănie! — care intră în sfera de activitate a anului 1969, este necesar să conștinăm că cel de-al patrulea ridicarea nivelului spectacolar al jocului — a fost, de asemenea, atins. Și aceasta nu e cel mai puțin important și stăruie de altfel, la baza îndeplinirii primelor două puncte din programul de acțiune pe anul competițional 1968-1969. U.T.A. n-a intrat niciodată pe teren, în această toamnă, cu gândul că victoria l-ar putea-o aduce împlinirea (zeița aotoperenească a fotbalului) arbitrii sau suporteri, cu prezența lor zgumtoasă, datorată de energii pentru echipa favorită, necuștură față de adversari. U.T.A. a stat întotdeauna pe arniele ei proprii, pe resursele ei tehnice și de voință.

ȘI TOTUȘI NU E VORBA DE O SURPHIZA!

Cine ar fi crezut acest lucru, în momentul când cele 16 echipe divizionare A se alinau la stadiul campionatului? Am fi spus că nimeni, dacă n-am fi asigurat, cu puțin timp în urmă, la ședința de analiză a secției de fotbal de la U.T.A. Am aflat, cu acest prilej, că a existat, totuși,

cineva care a crezut în posibilitățile echipei, în perspectivele ei. Și acest cineva — lucru esențial — a fost însăși U.T.A. ! Așa cum s-a arătat în darea de seamă, echipa a abordat acest campionat având ca obiectiv de performanță ocuparea UNUIA DIN TREI PRIMELE SAȘI LOCURI DIN CLASAMENT. Un obiectiv care s-a desprins de pe acum din zona incertitudinii, devenind o realizare certă.

JUNIORII ÎNVINȘI ÎN GRECIA

În cadrul turneului de pregătire pe care-l întreprind în Grecia, echipa națională de juniori a României a susținut, joi, un meci amical în compania reprezentativei de tineret (sub 23 de ani) a Greciei. Partida, desfășurată la Heraklion, a luat sfârșit cu victoria gazdelor, la scorul de 3-0 (0-0). Următorul meci al juniorilor noștri va avea loc marți, la Larissa, în compania unui adversar încă nedesemnat.

Dar, să ne referim și la celelalte obiective pe care și le-a propus secția de fotbal de la U.T.A. Unul, care nu face decât să ilustreze nu o ambiție șagănică, ci o pasiune deosebită pentru cauza fotbalului, în general și pentru prestigiul soccerului arădean în special, este acela de a pregăti 4 jucători pentru loturile reprezentative. Și la acest punct, ca și în producție, U.T.A. marchează o depășire netă a sarcinilor de plan, arădindu-și reprezentanți în aceste loturi, în care sunt chemați cei mai buni jucători, de un număr dublu de fotbalisti decât cel sperat: 8 ! Cinci dintre ei au dat în lături porțile rețelei ale lotului A, câștigând locuri în echipa națională sau pe banca rezervelor. Vi-i amintim: Desigur, Gornea, Pojoni, Petescu, Domide și Axente. Păcat și el pe drumul afirmării, Moț a făcut, deocamdată, o escală, în echipa de tineret, iar Broșovschi și Atodreșci au devenit elemente de bază ale echipei naționale de juniori. Trezind peste cel de-al treilea obiectiv calificat în sfera furtive de finală ale „Cupei Ro-

DISCIPLINA ÎNAINTE DE TOATE

Fotbaliștii arădeni sînt încă departe de a alcătui o formație de virtuși. Poate că nu vor atinge niciodată astfel de valori, deși talentele lor pot fi descoperite și de ei, ca și de alții alți jucători, de la noi sau de altunde, al căror nume îl pronunțăm cu respect din partea U.T.A., în orice caz: U.T.A. este preocupată să joace FOOTBALL. Și pentru această nădăjduire, în general și pentru prestigiul soccerului arădean în special, este necesar să conștinăm că cel de-al patrulea ridicarea nivelului spectacolar al jocului — a fost, de asemenea, atins. Și aceasta nu e cel mai puțin important și stăruie de altfel, la baza îndeplinirii primelor două puncte din programul de acțiune pe anul competițional 1968-1969. U.T.A. n-a intrat niciodată pe teren, în această toamnă, cu gândul că victoria l-ar putea-o aduce împlinirea (zeița aotoperenească a fotbalului) arbitrii sau suporteri, cu prezența lor zgumtoasă, datorată de energii pentru echipa favorită, necuștură față de adversari. U.T.A. a stat întotdeauna pe arniele ei proprii, pe resursele ei tehnice și de voință.

fotbal

rit critic. A trebuit, deci, să se caute o mică pată pe albul pur al conduitei generale. Am putut afla astfel de o mică infirmitate a lui Czako, la programul stabilit de antrenorii Dumitrescu și Reinhardt, necreștută cu vederea, și sancționată, în ciuda euforiei și a atmosferei proptite tuturor actelor de clemență pe care le crease victoria reputată de U.T.A., la Pitești, asupra lui F. C. Argeș. La U.T.A., munca educativă nu este o chestiune formală, un subiect despre care se vorbește doar în ședințe. Ea există, este mereu prezentă, dă roade. Jucătorii U.T.A.-i n-au trecut pe la Comisia de disciplină de pe lângă Federația română de fotbal, fiindcă nici unul dintre ei n-a avut de dat șocoteală în acest tur de campionat pentru o faptă urtă săvârșită pe terenul de joc. Nu știu dacă U.T.A. va avea o satisfacție platonice, ei își poate spune cuvântul și în obținerea victoriei definitive în campionat.

CAUTA ȘI VEI GASI!

Se vorbește despre tineretea U.T.A.-ei, despre noua ei generație de jucători, plină de jar, de ambiție și, în sfârșit, de talent. U.T.A. a renunțat la pasărea Phoenix în propria ei cenușă. S-ar putea afirma că și alte echipe prezintă acum, în teren, jucători tineri. Și lucrul este adevărat. U.T.A. duce încă de mai mulți ani, cu răbdare, o săritătoasă politică de cadru, nerecurgînd decât foarte rar la „importuri” de jucători și bzuindu-se pe fotbaliiștii ridicăți din pepiniera proprie. Pe lângă tinerete, această au de partea lor și atul unei coeziuni morale, expresie a dragostei față de locurile în care au crescut, față de clubul care le-a pus bocancii în picioare. Un Domide, un Șchiopu, un Axente, un Moț, un Broșovschi au învățat dintr-un alfabeta al fotbalului aici, la U.T.A. Înimile lor bat puternic pentru această echipă și tot ații de puternic bat inimile arădenilor pentru ei. Am avut ocazia să auzesc, în zilele ei am stat la Arad, pe unul dintre cei mai înfocși suporteri ai U.T.A.-ei. Un supporter... periculos în felul lui, este că locul lui de muncă este cotelul „bar de zi” de pe Bu-

SPORT și MAFIA

Acte de acuzare (II) de Lamberto ARTIOLI

A șasea. SACRAMENTO (California), 19 noiembrie 1965. — Comisia Sportivă a Californiei s-a pronunțat din nou împotriva lumii interlope americane și a influenței ei nefaste în lumea boxului. Dar ceea ce a surprins pe mulți, în cercurile pugilistice, a fost atitudinea decădă, explicită, a Comisiei californiene care nu a ezitat să dea și un nume: Ernie Terrell. Toți știu cine-i acesta. Deține titlul de campion al lumii la categoria grea, poate cel mai contestat și mai controversat titlu din istoria boxului. Și Ernie Terrell îl deține numai pe lângă W.B.A. (World Boxing Association) a vrut așa, nepăsându-i de opinia publică mondială care-l recunoaște, aproape în unanimitate, pe Cassius Clay, teribilul puncheur și vorbăreț. Președintele Comisiei Sportive a statului California, Dan Kilroy, a fost cel ce a formulat grave acuzații împotriva lui Terrell învinuindu-l ca este un pion în mișcările lumii rău famate și cernd să i se interzică accesul pugilist să lupte pentru titlu, alți timp cit nu va dovedi că are minile curate. Dan Kilroy a mers și mai departe: pentru a fi reabilitat, Terrell trebuie să facă dovada că nu mai are nici-o legătură cu managerul său Bernard Glickman. Atitudinea diră a Comisiei californiene ar putea zădărnici planurile W.B.A. care, nerăbdătoare să-și recapete considerarea în lumea boxului, a făcut un pas înapoi, dînd posibilitatea lui Clay să devină campion oficial al lumii, adică să lupte cu Terrell.

Intr-un comunicat, difuzat ieri-seară, Dan Kilroy face un mic istoric al molime care a contaminat lumea pugilistică americană. Amintesc condamnările lui Frankie Carbo și Frankie (Blinky) Palermo, în 1961, pentru că „l-au pus la respect” pe Don Jordan după ce a câștigat titlul mondial la categoria semimijlocie. Comisia californiană a jucat un rol important cu acea ocazie, trăgînd atenția autorităților și opiniei publice asupra cazului, așa cum menționează chiar Kilroy în declarația sa. Chiar dacă, în alte domenii, se petrec fapte asupra cărora Comisia sportivă a Californiei nu-și exercită controlul, această comisie consideră că nu este cazul să păstreze tăcerea și să fie simplă spectatoarea la repetarea unor situații care existau înainte de arestarea lui Carbo și a lui Palermo. După ce se întreabă pe baza căror criterii a fost admisă organizarea întâlnirii Clay-Patterson, comisia își continuă comunicatul manifestîndu-și îngrijorarea pentru faptul că așa-zisul titlu mondial versiunea W.B.A., aparține lui Terrell. Pînă acum citva timp, Ernie Terrell era asistat de Julius Isaacson. În orice caz, după curcerea titlului, Isaacson a fost lăsat la o parte și a apărut acest Bernard Glickman. Comisia Californiei amintesc că Bernard Glickman a fost manager al lui Akins. Glickman a avut strînse relații cu Frankie Carbo, i-a împrumutat bani ca un adevărat prieten, s-a consultat cu Carbo, în sute de ocazii, cu privire la diferite meciuri, a făcut împreună cu el pariuri și l-a numit pe Carbo „ambasador de bună voință al boxului” în fața comisiei Kefauver care a întreprins o anchetă în lumea pugilistică. Acuzațiile sînt grave și fără ideală că trebuie să se dea ascultare acestui glas ridicat pe neașteptate deși era firesc să se întîmple — pînă la urmă — și aceasta. Boxul american, în ciuda celor ce s-au întîmplat în trecut, în pofida celor ce se întîmplă după toate probabilitățile și acum, rămîne un sport și unul dintre cele mai frumoase. Trebuie făcut ceva pentru a-l salva.

A șaptea. CHICAGO, 25 februarie 1966. — James Dougan Norris, arhimonah, cunoscut în toată lumea, datorită faptului că a fost timp de un deceniu președintele faimoasei firme pugilistice I.B.C. și al arenei Madison Square Garden din New York, a decedat astăzi în urma unui infarct cardiac, la Saințe Luke Hospital. La New York, de ani de zile i se spune „irlandezul cu mîntea înfierbîntată”. Se trăgea dintr-o familie foarte bogată. Căi ferate, mari stadioane, nenunțate acțiuni și numele bine situat în cartea înaltei societăți. Și totuși s-a aruncat orbește în lumea boxului. Cînd acțiunile de șantaj conduse de Carbo și de mulți alții care roiau în cercurile pugilistice au devenit atât de puternice încît l-a constrîns să depona azele, Norris s-a lăsat tirat în această lume interlopă cărcea i s-a asociat apoi. Înalta societate l-a șters din cartea sa, iar justiția l-a acuzat de încălcarea legii Sherman, obligîndu-l să vîndă pachetul de acțiuni pe care îl deținea la Madison Square Garden și să lichideze International Boxing Club-ul. Norris a trebuit să renunțe la imperiul său.

A opta. CHICAGO, 31 martie 1961. — Boxul are, începînd de astăzi un Valachi (N.T. Un faimos gangster în conflict cu organizația Cosa Nostra) al său: se numește Bernard Glickman, organizator din Chicago și fost om de încredere al lui Frankie Carbo în acest oraș. Glickman, manager oficial al lui Ernie Terrell, campion al lumii la categoria grea versiunea W.B.A., a cerut protecția F.B.I.-ului, oferindu-se să dezvăluie manevrele secrete ale crîncenei bătălii ce se desfășoară în culisele boxului pentru cobîndirea supremăției în acest domeniu. Întreaga poveste se țese în jurul meciului dintre Cassius Clay și Terrell care ar fi trebuit să aibă loc la New York, dar care a fost anulat tocmai pentru faptul că Glickman, privind cu nepăsare faptul că era considerat îndezirabil în acest stat, a fost văzut în compania lui Terrell. Acest lucru a provocat minia membrilor organizației criminale care pare să fie o ramură a organizației Cosa Nostra. Un emisar al cliei din New York s-a dus personal să-l admonestească pe Glickman care, găsit în casa sa din Schiller Park (Illinois), a fost supus amenințărilor și violențelor. Versiunea oficială pentru convocarea „Marelui juriu” furnizată de F.B.I. afirmă că „este vorba de a verifica în mod concret veridicitatea unor încredințări conform cărora pugilistul Ernie Terrell ar fi fost amenințat cu moartea de către elemente ale lumii interlope organizate pentru a-l constrînge să accepte întîlnirea cu Cassius Clay la Garden, din New York”. Se consideră, însă, ca sigur faptul că intervenția poliției federale trebuie pusă în legătură cu o ciocnire între bandele înarmate ale musulmanilor negri și Cosa Nostra pentru supremație în lumea pariurilor.

Îată, în continuare, textul primei pagini din actul de acuzare împotriva lui Paul John Carbo și a altora dresat de Anchetă Kefauver. Document nr. 48 — Statele Unite, Curtea districtuală pentru Districtul de sud al Californiei — Diviziunea Centrală. Reclamant: Statele Unite ale Americii. Împotriva lui PAUL JOHN CARBO, alias John Paul Carbo, Frankie Carbo, FRANK PALERMO, alias Blinky Palermo, JOSEPH SICA, LOUIS TOM DRAGNA, TRUMAN GIBSON jr. inculpați. nr. 27973 GD ACUZARE (U.S.C., Capitolul 18, paragraful 1951) (Avere adunată prin încălcarea legii împotriva șantajului) 857 (b) — Extorcări prin comunicări între diverse state 371 — Escrocherie

Marele juriu acuză: Cap de acuzare nr. 1 (cod S.U.A., Capitol 18, paragraf 1951) 1. Înainte de 22 octombrie 1958, data exactă nu este cunoscută Marelui Juriu, și pînă la data acestui proces, inculpații Paul John Carbo, alias Frankie Carbo, Frank Palermo, alias Blinky Palermo, Joseph Sica, Louis Tom Dragna, Truman Gibson jr. și William Daly — ultimul nefiind acuzat de complicitate, precum și alte persoane necunoscute acestui Mare Juriu s-au înțeles, s-au unit și au unelcit comiterea unor infracțiuni la legile Statelor Unite ale Americii după cum urmează: 2. Să împiedice cu premeditare, să infirze sau să influențeze, orice fel de activitate comercială între diferite state prin extorcare, violnd prin aceasta Godul S.U.A., Capitolul 19, paragraful 1951. 3. Obiectivele unei asemenea acțiuni ilegale erau îndeplinite după cum urmează: În românește de S. BONIFACIU și A. BĂBEANU Din „SPORT ȘI MAFIA” — (C) 1968 — Casa editrice Valentinu Bompiani & C — Milano.

INDISCRETĂȚII

La Petrolul a apărut un nou fundaș de calibrul Dumitru Nicolae — Florea. Se numește CRINGĂȘU DECU (17 ani și 8 luni), are talia consacraților cități, lovește bine mingea cu ambele picioare, puțin fi utilizat pe orice post al liniei de fund. Cum în apărarea petrolistă au rădărit mereu tinere valori (Alexiu, Gruber, Bădin), ne întrebăm cînd vor apărea și în linia înaintășilor — partea cronic deficitară a echipei ploieștene? Păreerea unui specialist în materie de... portari, „Gornea a dovedit o respectabilă regularitate, Datcu este de ani de

zile feblețea de calibrul Coman are cele mai mari calități și cele mai mari... defecte”. N.A. — Subscriem total ultimii idei a marelui portar român de acum citva ani, Ion Voinescu, autorul acestei opinii. DAN are de cîteva zile o incîntătoare... Dana. N.A. — Să-ți trăiască, Dane! Și să sperăm că va fi cea mai aprigă susținătoare a tăicului ei fotbalist! Apreciatul scriitor și caricaturist NEAGU RADULESCU ne-a mărturisit că fotbalistul român pe care l-a desenat de cele mai multe ori în anul 1968 a fost, cităm: „Inevitabil

„Meridiane” selecționează pentru dv. material interesant din teoria și metodică internațională în fiecare număr al revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”!

În sprîlîn medilor sportivi, al antrenorilor și sportivilor de performanță — rubrica „medicină sportivă” a revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”!

Vă descurcați greu în activitatea gîngășă și complicată cu copiii și juniorii? Un sfătător competent vă stă la dispoziție: revista „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”!

Apariția și dezvoltarea educației fizice și sportului pe teritoriul României face obiectul unei interesante rubrici — „File de istorie” a revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”!

Vă pregătiți pentru examenul de admitere la I.E.F.S.? Se apropie examenul de definitiv? Vreți să promovați examenul de avansare? Nu uitați, un consultant totdeauna la dispoziția dv., în orice parte a țării — revista „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT” — revista tuturor cadrelor de specialitate ale mișcării sportive!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT” în toate bibliotecile de specialitate!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT” apare lunar, în 72 de pagini bogat ilustrate.

LA DOMICILIU SAU LA LOCUL DE MUNCĂ REVISTA „FOTBAL” PRIN ABONAMENTE CERETI FACTORILOR POȘTALI ȘI DIFUZORILOR DE PRESĂ DIN ÎNTREPRINDERI ABONAREA DVS.

Pircălab. Aș fi preferat să fie unul din tinerii care s-au afirmat în ultima vreme și care nădăjduiesc să nu-mi înșele și ei speranțele... Joia viitoare: partidă Nunweiler!

Anualul meci al clanului Nunweiler se dispută joi, pe un teren încă nedesemnat. După cum ne-a declarat Lică, există o singură indisponibilitate certă: „Nea Nelu (n.a. Nunweiler III), care are jocuri în campionatul turc pînă la 15 ianuarie. Pe Radu, sperăm să-l învoim de la antrenorul Angelo Niculescu” ne-a spus cel de-al patrulea reprezentant al dinastiei... Iată formațiile probabile: de o parte: Nunweiler I, Nunweiler IV și Nunweiler VII; de partea cealaltă: Nunweiler II, Nunweiler V și Nunweiler VI.

Cunoscutului gazetar francez de fotbal JACQUES FERAN s-a decernat marea premiu Martini pentru cel mai bun articol sportiv al anului. Materialul este însă consacrat virtușilor... rugbyului! („Lumina neagră a rugbyului”). N.A. — Încă un slujitor al Măriei Sale fotbalul care-l trădează? Marius POPESCU

LOTO-PRONOSPORT

NOI CISTIGATORI DE AUTOTURISME În urma omologării bicicletelor cistigătoare de la concursul excepțional Pronosport din 8 decembrie 1968, au fost stabiliți următorii cistigători de autoturisme:

Cite un autoturism „Volga”: Constantin Roșca — com. Măteia, jud. Galați, Costache Gh. Constantin din Ploiești, Petre Tancov din București.

Cite un autoturism „Dacia 1100”: Vasile Moise din Bacău, Ion Tugie din com. Moinești, jud. Băcău, Ion Ștefan din satul Șteboieni, com. Tătărani, jud. Dimbovița, Bănică Șerban din Piața Neamț. Aceste autoturisme au fost distigate marelui.

Cele 10 autoturisme atribuite prin tragere la sorți, au revenit următorilor participanți: Categoria A-V-a: Nicolae Ciucă — Focșant, Teodor Feraru — Birlad și Nicolae Cristea — București (cite un autoturism „Dacia 1100”), Gheorghe Cudalb — Corabia (un autoturism „Moskvicel 408” cu 4 faruri și radio), Vilma Simon — București (un autoturism „Skoda 1000 M.B.”).

Categoria A-VI-a: Ion Heteca — Piața Neamț, Gheorghe Stănescu — Pitești și Elena Popp — Ploiești (cite un autoturism „Dacia 1100”), Silvia Projeșcu — Vulcanu-Băi, jud. Dimbovița (un autoturism „Moskvicel 408” cu 4 faruri și radio), Iosif Drăgădan — Nădălac, jud. Arad (un autoturism Skoda).

LOTO Numerele extrase la tragerea din 20 decembrie 1968: 3 21 7 89 43 75 65 38 24 85 87 29 FOND DE PREMII: 918.713 lei

Advertisement for Diplomat pens, featuring a large image of a pen and the text 'DIPLOMAT JUNIOR' and 'Albatros'. Below the pen is a cartoon character with a large nose and a hat, looking surprised.

URMĂRIND ECHIPA ANGLIEI PE „WEMBLEY“

Intilnirea dintre reprezentativele Angliei și Bulgariei, disputată pe „Wembley“ și încheiată cu scorul de 1-1 (1-1), a fost așteptată cu un deosebit interes de specialiști și de toți iubitorii jocului de balonul rotund din ambele țări. Pentru fotbalistii bulgari, rezultatul meciului prezenta mai mult o problemă de prestigiu, de confirmare a progresului realizat pe plan internațional în ultimii ani; pentru englezi, însă, acest joc urma să elucideze mai multe probleme care frământă lumea fotbalului insular.

Rezultatele modeste obținute după câștigarea campionatului mondial, critica din ultimul timp la adresa lui sir Alf Ramsey, scăderea eficienței liniei de atac, schimbările efectuate în diferite posturi, erau toate comentate în Anglia. Or, meciul cu Bulgaria, atît prin jocul prestat de „11“-le englez, cît și prin scorul cu care a luat sfîrșit, nu a avut darul să li-

Managerul Alf Ramsey a avut destulă bătaie de cap cu alcătuirea formației. Urmărind cu atenție evoluția unor jucători în ultima etapă de campionat dinaintea întilnirii cu Bulgaria, Ramsey a rămas plăcut impresionat de jocul lui Bell și Lee, pe care i-a introdus în echipă în locul lui A. Ball și R. Hunt, indisponibili. Preocuparea de bază a lui Ramsey o constituie însă, întărirea apărării, căreia îi lipsește viteza necesară. Se pare că el își pierde încrederea în Labone și va recurge din nou la J. Charlton, mai ales că nici Moore nu a strălucit.

Am urmărit pe englezi și cu prilejul evoluției lor în capitala României. Pot să afirm că ei au jucat, în meciul cu reprezentativa Bulgariei, mult mai bine decît la București. Au exercitat o puternică presiune la începutul partidei și au tras destul de frecvent și precis la poarta lui Simeonov, care a apărut ex-

necesară și dacă înaintași bulgari ar fi fost mai decîși în apropierea porții lui West, puteau crea mai multe faze de gol. Mullery, ca half agresiv, a sprijinit activ linia de atac, sînd deseori la poartă. Deasupra tuturor a fost însă Bobby Charlton, care s-a distins ca un excelent coordonator de joc și trîgător la poartă. El a alternat pasele scurte cu cele lungi, încurcate, și a tras cinci-gase suturi extrem de puternice, dintre care două au fost salvate ca prin minune de Simeonov.

Dacă în prima repriză englezii au jucat mai variat, cu incursiuni pe extreme, în partea a doua a jocului au devenit sclavii șablonului, au centrat mingi înalte și au sultat de la distanță. În general, A. Ramsey va avea încă mult de lucru pînă va reuși să pună la punct echipa care să fie în stare să-și apere cu succes titlul în Mexic.

Presă engleză a comentat pe larg acest meci. B. James, redactor de specialitate al ziarului „Daily Mail“, apreciază că englezii au avut cel puțin 31 de ocazii de gol. El critica nu modul de joc al gazdelor, ci faptul că ei nu și-au creat posibilități de a încheia atacurile. Comentatorul televiziunii bulgare, prezent și el pe „Wembley“, afirma că „în primele 20 de minute englezii erau foarte aproape de victorie, dar șuturile lui Mullery, Peters și Hurst nu-și găsesc jînta“.

Nu încapă îndoială că în partida Anglia — România de la 15 ianuarie, gazdele vor depune toate eforturile pentru o comportare care să satisfacă exigențele pretențiosului public englez, iar Alf Ramsey va încerca, poate, noi formule pentru a obține succesul care să-l scutească de noi critici.

Andrei JASNIKOV
redactor la „Naroden Sport“
Sofia

Scurtă consfătuire între manager și căpitanul de echipă: Sir Alf Ramsey și Bobby Moore.

niștească spiritele. 1-1 cu Bulgaria pe „Wembley“ echivalează cu o înfrîngere pentru campioni mondiali și cu o victorie pentru oaspeți.

lent. Gazdele au acționat în permanență mișcare, căutînd să ocupe poziții cît mai bune. Apărarea, însă, nu s-a dovedit a fi prea sigură, nu posedă viteza

TURNEUL DE ȘAH DE LA ATENA

ATENA 20 (Agerpres). — În ultima rundă a turneului internațional de șah „Acropolis“, Victor Ciociltea (România) a fost învins în 28 de mutări de marile maestru iugoslav Bruno Parma. Într-o partidă decisivă pentru configurația finală a clasamentului, Kavalek a întrerupt cu Tatai.

Pînă la disputarea partidelor întrerupte, clasamentul se prezintă astfel: Pachman (Cehoslovacia) — 11 p., Ciriți (Iugoslavia), Bobojev (Bulgaria) — 10 1/2 p., Kavalek (Cehoslovacia) — 10 p. (1). Victor Ciociltea a ocupat în final locul 15 cu 4 p.

CAMPIONATUL DE HOCEI AL U.R.S.S.

MOSCOVA, 20 — În cadrul turneului final al campionatului U.R.S.S. de hochei pe gheață s-au înregistrat următoarele rezultate: Dinamo Moscova — Spartak Moscova 4-1; T.S.K.A. Moscova — Arpile Sovietelor 16-1; Ilimik Vorksesensk — Avtomobilist Sverdlovsk 4-2. În clasament conduce T.S.K.A. Moscova.

C.C.E. LA BASCHET

În C.C.E. la baschet masculin, turul II (prima manșă): Villeurbanne Lyon — Zadar 74-54 (41-22); A.S.K. Vorwarts Leipzig — T.S.K.A. Moscova 54-66 (28-24); M.T.V. Giesen — Real Madrid 91-97 (33-47); Institutul tehnic Istanbul — Maccabi Tel Aviv 83-79 (45-43). La baschet feminin (tot în C.C.E. — turul II) — Chemie Halle — Recoaro Vicerza 47-38 (17-22); Union Firestone Viena — Wisla Cracovia 54-66 (25-39).

FARUL CONSTANȚA PE RINGUL DIN ODESA

Echipa de box Farul Constanța va evolua, la 24 decembrie, la Odesa, unde va întîlni selecționata orașului. Constanțenii vor răspunde, astfel, vizitei pe care le-au făcut-o, astăvară, pugiliștii sovietici.

PROMIȚĂTOAREA ANIMAȚIE

(Urmare din pag. 1)

III În clasament, deținut actualmente de Avintul Miercurea Ciuc. Cît privește echipa Steaua, aceasta ni s-a părut parcă oboșită, exprimîndu-și superioritatea nu prin viteza și vigoarea obișnuite, ci mai mult prin rutina și omogenitatea primei linii de atac, precum și a fundașului Varga, evident cel mai bun jucător al hocheiului nostru.

Interesant ni se pare din acest punct de vedere faptul că azi, în meciul vedetă al programului, se întîlnesc tocmai formațiile învingătoare de ieri, adică Steaua și Agronomia Cluj. Prin prima evoluție lor din etapa a treia sîntem tentați să afirmăm că meciul va fi echilibrat. Dar nu o facem cu

AZI ÎNCEPE BALCANIADA LA HALTERE

IAMBOL 20 (prin telefon). Sîmbătă și duminică se desfășoară în localitate prima balcaniadă la haltere. Sînt prezente selecționata Iugoslaviei, România și Bulgaria. Gazdele vor prezenta două formații, dintre care numai prima reprezentativă participă în mod oficial.

Intrecerile se desfășoară pe categorii și pe echipe, astfel încît primilor clasai, precum și formației care va ocupa primul loc în clasamentul pe națiuni, li se

decern titlurile de campioni balcanici.

Fără îndoială că principalii favoriți sînt sportivii țării gazdă, care în acest an au realizat o serie de succese în marile competiții („Cupa Dunării“, campionatele europene, J.O. etc.).

Halterofilii români au sosit în localitate joi dimineață, fiind primiți cu multă căldură de gazde. Ei au făcut astăzi un ușor antrenament în frumoasa sală „DIANA“ din localitate.

DIN PRESA STRĂINĂ

DE LA STOCKHOLM LA STOCKHOLM

Sezonul internațional de hochei promise și în acest an o luptă pasionantă pentru supremație. În fruntea listei favoriților se află, firește, hocheiștii

LES NOUVELLES DE MOSCOU

De la campionatul mondial de la Stockholm din 1963, reprezentativa sovietică de hochei pe gheață a realizat un șir de victorii foarte rar întrerupt în prezent, ea se pregătește pentru campionatul mondial care va avea loc, în martie viitor, din nou în capitala Suediei.

Ce-au devenit, în acest timp, „vedetele“ hocheiului nostru? Nucleul echipei, portarul Kovalenko, fundașii Davidov, Kuzkin, Ragulin, ca și atacanții Starninov și Maiorov au îmbătrinit cu sase ani, ceea ce e grav pentru un hocheist. Cu toate că antrenorii reprezentativii, Cernisev și Tarasov susțin că vîrsta nu constituie un criteriu principal cînd e vorba să alcătuiască lotul mai bun, că în primul rînd contează mîiestria, problema succesorilor nu poate să ne lase indiferenți. Pentru moment, continuăm să ne bazăm pe veterani.

Să sperăm, totuși, că antrenorii reprezentativii vor găsi, anul acesta, debutanți promițători. Actualul campionat de hochei al U.R.S.S. este caracterizat de o luptă înverșunată. Noua formulă a campionatului unional, prevăzînd că numai 6 formații, care au obținut cele mai bune rezultate după disputarea meciurilor din tur și retur au dreptul să lupte mai departe pentru titlul de campion, a obligat echipele să se întrebunțeze la maximum. Echipa Avtomobilist din Sverdlovsk

Rezultate tehnice: Agronomia Cluj — Petrol Geologie 9-2 (3-0, 2-2, 4-0). Au marcat: Marian (3), Gall (3), Kollo, Szanta, Trașan (Agronomia), Paraschiv, Tăbăcaru (Petrol Geologie). Au condus atent Fl. Gubernu și C. Sgîncă. Steaua — Avintul M. Ciuc 11-5 (5-0, 2-2, 4-3). Au marcat: Biro (4), Bucur (3), Ioniță, Fodorea, Calamar, Gheorghiu (Steaua), Vacar (2), I. Szabo, Mihoc, C. Antal. Au arbitrat: corect I. Florescu și M. Hușanu.

Programul de azi! ora 16,30: Dinamo — Petrol Geologie; ora 18,45: Steaua — Agronomia Cluj.

sovietici, actualii deținători ai titlului mondial. Despre aceștia ne informează, într-un număr recent, săptămînalul „LES NOUVELLES DE MOSCOU“, într-un articol semnat de redactorul său, V. Korobeinikov:

(Ural). o debutantă, s-a dovedit plină de promisiuni. Ea a demonstrat un joc foarte tehnic și dinamic, clasîndu-se printre primele șase. Dintre jucătorii ei s-a impus, mai ales, portarul V. Pucikov, care poartă același nume ca și portarul atît de popular al selecționatîi sovietice de altă dată. Tînărul Pucikov din Ural calcă pe urmele celebrului său predecesor: ar trebui avut în vedere de pe acum pentru echipa reprezentativă.

AFARA CU RODONI!

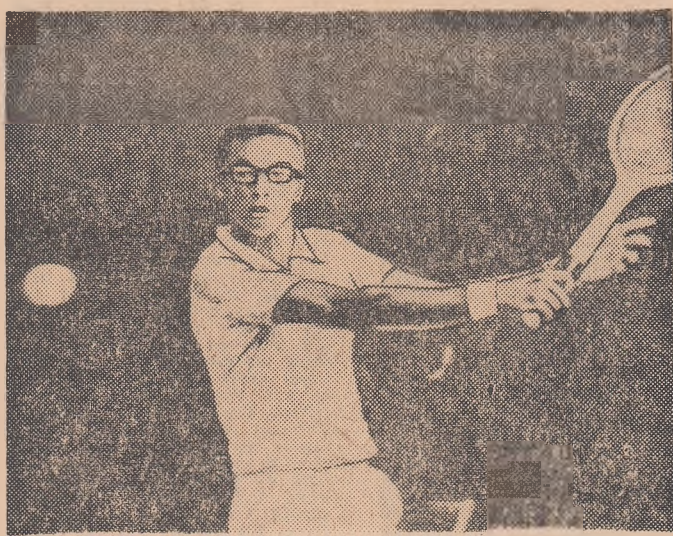
Adriano Rodoni, președintele Uniunii Cicliste Internaționale, devine tot mai des tinta unor atacuri în presa de specialitate. Fără a subscrie la maniera violentă în care este vizat de articolul publicat recent în ziarul danez „BERLINGSKE TIDENDE“ din Copenhaga, găsim întreprindem să reproducem aici cîteva din pasagiile cele mai semnificative:

Canotorii vest-germani încep antrenamentele pentru J.O. 1972!

Renumitul antrenor vest-german de canotaj, Karl Adam, a declarat că la J. O. din 1972 întrecerile de canotaj vor fi cu mult mai echilibrate decît la ultimele Olimpiade. O serie de țări de pe continent, printre care în special echipajele de 8+1 ale R. D. Germane, U.R.S.S., Cehoslovaciei, Iugoslaviei se vor prezenta în condiții mult mai bune decît la Olimpiadele anterioare. Așadar, echipa R.F.G. va întîlni adversari mai puternici și va avea o misiune deosebit de dificilă. Pentru a asigura o cît mai bună pregătire formației sale, Karl Adam a alcătuit un plan de muncă, care se rezumă la trei puncte.

1. O selecție riguroasă făcută de toți antrenorii vest-germani;
2. Organizarea unor cantonamente pe la. ul de la Ratzburg, care îndeplinesc cele mai bune condiții de pregătire;
3. Antrenamentele vor trebui să înceapă cu trei ani înainte de J. O., adică în 1969.

Actualitatea internațională

Arthur Ashe în plină revenire, va da prilejul „salatierii de argini“ să facă un lung voiaj?

Anul sportiv 1968 parcurge ultimii metri din ameli-toarea sa cursă. În urmă au rămas atîtea mari evenimente, sinonime cu capitole glorioase din istoria sportului; mai sînt păstrate doar cîteva în sacul altădată doldora, din care timpul a cernut cu încăpăținare, săptămîna de săptămîna, puzderie de recorduri, succese și eșecuri, victorii și înfrîngeri, lacrimi de bucurie sau de amar.

Acum, pentru penultima săptămîna a serialului nostru, performanțele de pe stadioane sînt puternic concurente de un eveniment care va depăși aria restrînsă.

Firește, în fața zborului spre Lună, care începe azi la ora 7,45 (ora Washington), la rampa de lansare a lui „Apollo-8“, la Cape Kennedy, alte încercări umane de depășire par mărunt zăbateri de pigmei. Chiar dacă ar fi vorba, de pildă, despre apoteoza unei mari competiții ca challenge-round-ul „Cupei Davis“. Emoționant, totuși, acest finis al întrecerii tenismanilor în care două mari forțe ale sportului alb se înfruntă pentru supremație.

Peste cîteva zile, pe terenurile verzi din Adelaide (Australia de sud), vor sta fața în fața echipele Australiei — deținătoare trofeului — și S.U.A., rezistibil challenger, cel puțin în aparență. Fiindcă, așa cum afirmă corul specialiștilor, de data aceasta este rîndul americanilor să guste satisfacția victoriei din masiva „salatieră de argini“. Este și argumentul bunului

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

sînt, dacă ne gîndim că de o parte a fileului stau cei mai rezolutivi performeri ai tenisului amator — un Ashe, un Graebner, de pildă — iar de alta, jucători de planul doi, aproape mediocri.

Dar, așa cum șade bine unei întreceri sportive, nu toate lucrurile sînt clare în această mult așteptată finală. Pronosticul pentru o victorie americană a căpătât investitura certitudinii abia după rezultatele recentului turneu de la Brisbane, în care Ashe a marcat o puternică revenire de formă. Se știe, valorosul tenisman negru se accidentase în noiembrie, pe cînd juca în Anglia, ceea ce a scăzut brusc, atunci, acțiunile echipei nord-americane. Cum și Graebner a fost indisponibil o bună bucată de vreme, șansele australienilor de a păstra salatierea (pe care o dețin, într-o nouă serie neîntreruptă, din anul 1964) creșteau considerabil. Brisbane a pus lucrurile la punct: Ashe l-a învins pe Ruffels, iar Smith (rezerva lui Graebner) pe Bowrey, astfel că superioritatea challengerilor s-a dovedit a fi netă.

Va fi la fel și în finală? Se

presupune că da. Însă o doză de incertitudine planează, totuși, peste acest al 57-lea „challenge-round“.

Sînt și alte competiții de atracție în ultimele zile ale anului. Atenția iubitorilor natației este concentrată asupra vizitei unor notorii de marcă americani și australieni în Franța. După reuniunea de la Aix-en-Provence, urmează o a doua în bazinul făcător de minuni din Marseille. De fapt, „minunile“ sînt de prezența spei sărate în acest faimos recipient de performanțe, care poate și de data aceasta să ne furnizeze surpriza unor modificări pe tablele de recorduri. Cei doi Mike, Wenden și Burton, o pot face oricînd.

pe F.C. Santos lui Penarol Montevideo. La această competiție, care trebuia să reușcă pe toți cîștigătorii de pînă acum ai trofeului intercontinental, Europa va fi reprezentată — se anunță — doar de Inter Milano. Sînt și întîlniri între echipe naționale, prilejuite de turneul peste Ocean al fotbalistilor vest-germani și al celor iugoslavi. Reprezentativa R.F. a Germaniei joacă mine la Ciudad de Mexico, cu naționala mexicană. Marți, la Bogota, este programată întîlnirea internațională Columbia — Iugoslavia. Apoi, un interesant turneu internațional de fotbal pentru juniori reunește, la Tunis, în zilele de 22-25 decembrie, reprezentativele Franței, Italiei, Algeriei, Libanului, Marocului și Tunisiei.

Mai pot fi notate o serie de întîlniri în sporturile de sală. La Paris, și apoi la Lyon, se vor desfășura două meciuri paralele (masculin și feminin) între reprezentativele de volei ale Franței și Italiei. La handbal feminin, se întîlnesc echipele Franței și Spaniei, într-un meci găzduit de orașul Agen.

Dar schiul, patinajul, hocheiul? Fiți fără grijă. Prezența lor, de sezon, o relatăm acum, zi de zi, în celelalte coloane ale rubricii noastre internaționale.

Rd. V.

Campiona olimpică pe 400 m plat, Colette Besson s-a născut printre spectatori concursului de schi de la Val d'Isere. Schioara Isabelle Mir a invitat-o să guste puțin emoțiile luncării pe zăpadă (FOTO A.F.P.)

NUMAI „OPERAȚIA MÜNCHEN“ NU ESTE DE AJUNS...

Conducătorii natației britanice continuă să fie ocupați de insuccesul de la Olimpiada din Mexic, unde numai un singur înotător englez a reușit să obțină o medalie. Recent, ei au luat hotărîrea de a adera la așa-numitul „consorțiu“ al înotătorilor din Europa de nord-vest, împreună cu sportivii din Olanda, Suedia și R. F. a Germaniei. Ziarul nostru a relatat la timp această interesantă inițiativă. În cadrul consorțiului, sau „operației München-1972“, cum i se mai spune, FIECARE TARĂ PARTICIPANTĂ VA ORGANIZA ȘI REALIZA O SCHEMĂ DE PREGĂTIRE PENTRU PROBELE DE NATAȚIE la care are cei mai buni specialiști, urmînd să găzduiască un antrenament comun al sportivilor interesați.

Prima întîlnire în cadrul „consorțiului“ va avea loc între 4 și 11 aprilie 1969. Dar, numai această măsură nu este considerată suficientă pentru asigurarea unui succes mai mare la Olimpiada de la München din 1972.

Salutînd ideile noi în domeniul pregătirii înotătorilor, Pat Besford de la ziarul englez „Daily Telegraph“ exprimă temeri că „operația München“ ar putea fi o extravaganță costisitoare (circa 3 000 lire sterline pe an pentru

partea engleză); dacă nu va fi însoțită de adoptarea unui nou sistem de pregătire, „operația“ va constitui doar prilejul unor „noi excursii“ pentru elita natației britanice. După părerea ziaristei Besford, împăvășită și de alți specialiști, pentru a putea face față cu succes viitoare întreceri olimpice, înotătorii vor trebui să muncească CEL PUTIN DE DOUA ORI MAI MULT în antrenamentele lor.

Oficialitățile natației britanice vor insista în acest sens pe lîngă autoritățile locale pentru construirea unor bazine speciale necesare antrenamentelor performențelor, pe lîngă actualele bazine.

Cu prilejul unei recente sedințe a comitetului britanic de specialitate a fost adoptată și o altă hotărîre apriciată ca fiind foarte importantă: întînțirea cadrelor tehnice, de conducere a natației de performanță. Postul de antrenor principal devenind liber, prin creșterea actualului deținător, Norman Sarsfield, în conducerea federației internaționale de specialitate, s-a hotărît ca viitorul antrenor să nu fie mai în vîrstă de 45 de ani, să nu lucreze cu copii mai mici de 10 ani și să poată lipsi trei luni pe an de acasă.

Condiții foarte stricte, decli-

UN NOU MECI AL FOTBALIȘTILOR POLONEZI ÎN AMERICA DE SUD

Echipa de fotbal a Poloniei își continuă turneul în America de Sud. Jucînd la Lima, echipa Poloniei a înfîlbit o

combinată a cluburilor Alianza și Universitario. Fotbaliștii peruvieni au obținut victoria cu 1-0 (0-0).

ECHIPA SOVIETICĂ DE HOCEI PE GHEAȚĂ TRAKTOR CELIABINSK LA „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI“

Recent la federația de hochei s-a primit din partea forului de specialitate din U.R.S.S. înscriserea echipei Traktor Celiabinsk la „Cupa orașului București“, competiție internațională

de tradiție, care în acest sezon va avea loc între 25 și 28 ianuarie. Tot la această întrecere a fost invitată și selecționata secundă a R. F. a Germaniei. Se așteaptă însă un răspuns.

telex radio telefon

2-1, care s-a calificat pentru turul II avînd și primul joc cîștigat.

● LA HELSINKI s-a disputat întîlnirea de handbal dintre reprezentativele masculine ale Finlandei și Olandei. Au învins gazdele cu 27-13 (13-0).

● ECHIPA de fotbal O.F.K. Beograd a jucat la Guatemala City cu selecționata Guatemalei în fața a 10 000 de spectatori. Jocul s-a terminat nedecis: 1-1 (0-1).

● ÎN CADRUL competiției de fotbal „Cupa Europei centrale“ (turul I), Palermo — Inter Bratislava 1-0 (0-0) și Cagliari — Wiener Sport Club 2-0 (2-0).

● ÎN CURSA ciclistă de șase zile de la Charleroi conduce perchea belgiană Eddy Merckx-Ferdinand Bracke cu 165 p. Îi urmează cuplurile Stevens-Langue (Belgia) — 143 p., Sercu-Van Looy (Belgia) — 118 p.

● ECHIPA masculină de volei a Elveției a înfîlbit, la München, selecționata de juniori a Bavariei de care a dispus cu 3-0 (15-9, 15-11, 15-13).

● AMATORII de șah din capitala Franței au avut prilejul să se întîlnescă în cadrul unor simultane televizate cu marii maeștri sovietici Tigran Petrosian, campion mondial de șah, Boris Spasski, șalangerul său și Viktor Korcnoi.

Cel mai rapid dintre jucătorii sovietici s-a dovedit a fi Tigran Petrosian, care a terminat primul simultanul cu următorul bilanț: 25 de victorii, o remiză și două înfrîngeri. Spasski a realizat 28 de victorii și trei remize, iar Korcnoi 25 de victorii și trei remize.

telex radio telefon